

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä elokuuta 2001

N:o 737—745

SISÄLLYS

N:o		Sivu
737	Laki elintarvikelain 6 ja 24 §:n muuttamisesta	2281
738	Valtioneuvoston asetus valtioneuvoston ohjesäännön muuttamisesta	2283
739	Valtioneuvoston asetus rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	2284
740	Valtioneuvoston asetus tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkinnasta	2285
741	Valtioneuvoston asetus asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, 2 §:n muuttamisesta	2288
742	Valtioneuvoston asetus asumistukiasetuksen 1 §:n muuttamisesta	2289
743	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutusmaksun määräytymisessä huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain 35 §:n mukaisen vakuutusmaksun määräytymisessä	2290
744	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus Finnvera Oyj:n pääomatakuista	2294
745	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja ajoneuvon kokoamisesta osista annetun liikenneministeriön päätöksen 8 §:n muuttamisesta	2296

N:o 737

Laki

elintarvikelain 6 ja 24 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 6 ja 24 § seuraavasti:

6 §

Tietojen antaminen elintarvikkeesta

Elintarvikkeen pakkauksessa, esitteessä, mainoksessa tai muulla tavalla on annettava totuudenmukaiset ja riittävät tiedot elintarvikkeesta. Harhaanjohtavien tietojen antaminen on kielletty. Ihmisen sairauksien ennalta ehkäisemiseen, hoitamiseen tai parantamiseen liittyvien ominaisuuksien esittäminen elintarvikkeesta tai sellaisiin tietoihin viittaaminen on kielletty, jollei toisin säädetä.

24 §

Kunnan viranomaisten perimät maksut

Kunnan on perittävä elinkeinonharjoittajalta kunnan hyväksymän taksan mukainen maksu, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia,

- 1) elintarvikelaitoksen lupa- ja ilmoitusasioiden käsittelystä; sekä
- 2) tämän lain 8 §:ssä tarkoitetun omavalvonnan toimivuuden valvomiseksi suoritettua näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta.

HE 73/2001
TaVM 9/2001
EV 85/2001

107—2001

410301

2282

N:o 737

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys- ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin
kuuta 2001. toimenpiteisiin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan

Helsingissä 24 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Kimmo Sasi*

N:o 738

Valtioneuvoston asetus
valtioneuvoston ohjesäännön muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtioneuvoston kanslian esittelystä, *muutetaan* 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) 18 §:n 1 momentin 9 kohta ja 20 §:n 1 momentin 3 kohta,

sellaisena kuin niistä ovat 18 §:n 1 momentin 9 kohta asetuksessa 856/1999 ja 20 §:n 1 momentin 3 kohta suomenkielisen sanamuodon osalta asetuksessa 730/2000 sekä ruotsinkielisen sanamuodon osalta mainitussa asetuksessa 856/1999, sekä

lisätään 17 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 730/2000, uusi 32 a kohta seuraavasti:

17 §

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

32 a) viranomaisradioverkko;

18 §

Puolustusministeriön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

9) sotilaallinen kriisinhallinta- ja rauhan- turvaamistoiminta siltä osin kuin se ei kuulu ulkoasiainministeriön toimialaan;

20 §

Opetusministeriön toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

3) esiopetus, perusopetus, lukiokoulutus sekä muu yleissivistävä koulutus, näistä esiopetus yhteistyössä sosiaali- ja terveysministeriön kanssa;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Pääministeri *Paavo Lipponen*Ylitarkastaja *Elisa Kumpula*

N:o 739

Valtioneuvoston asetus**rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta 16 päivänä elokuuta 1996 annetun asetuksen (627/1996) 1 §:n 1 momentin 15 kohta, sellaisena kuin se on asetuksessa 537/2000, sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin sellaisena kuin se on asetuksessa 370/2001 ja mainitussa asetuksessa 537/2000, uusi 16 kohta seuraavasti:

1 §

Rikoslain 1 luvun 7 §:ä sovellettaessa kansainvälisinä rikoksina pidetään seuraavia rikoksia:

15) sellainen mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuva laitton teko, jota tarkoitetaan mannerjalustalla sijaitsevien kiinteiden lauttojen turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevassa pöytäkirjassa (SopS 44/2000);

16) sellainen Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivaan henkilöstöön kohdistuva rikos, jota tarkoitetaan Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivan henkilöstön turvallisuudesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 2—3/2001).

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Lähetystöneuvos Marja Lehto

N:o 740

Valtioneuvoston asetus**tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkinnasta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkinnasta 19 päivänä tammikuuta 2001 annetun lain (24/2001) nojalla:

1 luku

Liikenneonnettomuuksien tutkinnan hallinto

1 §

Liikennevakuutuskeskuksen tehtävät

Liikennevakuutuskeskuksen tulee tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkinnasta annetun lain (24/2001) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi:

- 1) pitää luetteloa tutkijalautakunnista sekä niiden jäsenistä ja asiantuntijoista;
- 2) antaa tutkinnan suorittamista ja tutkimustaselostuksen laatimista koskevia ohjeita;
- 3) huolehtia liikenneonnettomuuksien tutkinnan talouden ja varojen hoidosta;
- 4) vahvistaa tutkintatoiminnan yhteydessä maksettavien palkkioiden ja korvausten määrät;
- 5) huolehtia tietopalvelusta;
- 6) valmistella ja toimeenpanna tutkimussuunnitelmat tutkijalautakuntien toimintaa varten; sekä
- 7) huolehtia muista liikenneonnettomuuksien tutkintaa ja sen tulosten käyttöä koskevista tehtävistä.

2 §

Liikenneonnettomuuksien tutkinnan johtaja

Liikenneonnettomuuksien tutkintaan liittyvistä tehtävistä Liikennevakuutuskeskuksessa vastaa liikenneonnettomuuksien tutkinnan johtaja.

Johtajan tehtävänä on esitellä liikenneonnettomuuksien tutkinnan neuvottelukunnassa käsiteltävät asiat ja johtaa liikenneonnettomuuksien tutkintaa koskevaa toimintaa työjärjestyksen mukaisesti.

3 §

Neuvottelukunta

Liikenneonnettomuuksien tutkinnan neuvottelukunnassa tulee tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkinnasta annetun lain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettujen jäsenten lisäksi olla edustettuna liikenneturvallisuusalan, liikenneturvallisuustutkimuksen, muun onnettomuustutkinnan sekä eri tienkäyttäjärühmien asiantuntemuksen.

Liikenneonnettomuuksien tutkinnan neuvottelukunnan tehtävänä on sen lisäksi mitä lain 4 §:n 1 momentissa säädetään:

- 1) hyväksyä tutkintamenetelmä ja yleiset toimintaohjeet tutkijalautakuntatoimintaa varten; ja
- 2) tehdä aloitteita ja esityksiä sekä antaa lausuntoja.

2 luku

Tutkijalautakunnat

4 §

Tutkijalautakunnan toimivaltuus

Tutkijalautakunta tutkii toimialueellaan tapahtuneet onnettomuudet. Tällaista onnetto-

muutta tutkiessaan lautakunnan jäsenellä on toimivaltuus koko maassa.

Tutkijalautakunta voi käyttää apunaan myös toisen lautakunnan jäsentä ajoneuvon tarkastamiseksi, osallisen kuulemiseksi tai muun toimenpiteen suorittamiseksi.

5 §

Tutkijalautakunnan kokoonpano

Tutkijalautakunnassa tulee olla edustettuna ainakin tehtävän edellyttämä poliisitoimen, lääketieteen, ajoneuvotekniikan, tienpidon sekä käyttäytymistieteen tuntemus.

Tutkijalautakunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

6 §

Tutkijalautakunnan jäsenen nimittäminen tilapäisesti

Liikenneonnettomuuksien tutkinnan johtaja voi tilapäisesti nimittää tutkijalautakunnan jäseneksi henkilön, jos liikenneonnettomuuden tutkinta edellyttää lautakunnan kokoonpanon välitöntä täydentämistä. Jäsenyys vahvistetaan tällöin neuvottelukunnan seuraavassa kokouksessa.

3 luku

Yhteistoiminta liikenneonnettomuuksien tutkinnassa

7 §

Ilmoitusvelvollisuus

Kun poliisi on saanut tiedon liikenneonnettomuudesta, joka saattaa tulla tutkittavaksi tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkinnasta annetun lain mukaisesti, sen on viipymättä ilmoitettava tapahtumasta tapahtumaluheen tutkijalautakunnalle tai Liikennevakuutuskeskukselle.

8 §

Muu yhteistyö tutkinnassa

Viranomaisen on luovutettava keräämänsä

tutkinta-aineisto tutkijalautakunnan käyttöön tämän aloitettua toimintansa.

Liikennevakuutuskeskus voi sopia onnettomuustutkintaa ja sen tulosten käyttöä koskevasta yhteistyöstä viranomaisten ja valtion laitosten kanssa.

4 luku

Liikenneonnettomuuden tutkinta

9 §

Tutkinnan aloittaminen

Alueellinen tutkijalautakunta tai Liikennevakuutuskeskus päättää tutkinnan aloittamisesta.

10 §

Tutkijalautakunnan käyttämät asiantuntijat

Tutkijalautakunta voi kutsua yhden tai useamman asiantuntijan suorittamaan määrätyn tutkintatehtävän tai antamaan määrätystä asiasta lausunnon.

11 §

Tietojen antaminen tutkinnasta

Tutkijalautakunnan on mahdollisuuksien mukaan tutkinnan kestäessä annettava vahinkoa kärsineelle, surmansa saaneiden lähisukulaisille ja niille, joihin onnettomuuden vaikutukset muuten saattavat ulottua, tietoja tutkinnan kulusta sekä tilaisuus esittää käsitöksensä tutkintaan mahdollisesti vaikuttavista seikoista.

12 §

Tutkinnan päättyminen

Tutkinta päättyy, kun tutkintaselostus an-

netaan. Tutkinnan päätyminen ei estä uutta tutkintaa asiassa.

13 §

Tutkintaselostuksen allekirjoittaminen ja eriävät mielipiteet

Tutkintaselostuksen allekirjoittavat tutkijalautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä lautakunnan muut tutkintaan osallistuneet jäsenet.

Tutkintaselostukseen on sisällytettävä mahdolliset eriävät mielipiteet.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

5 luku

Voimaantulo

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2001.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Hallitusneuvos Jarmo Hirsto

N:o 741

Valtioneuvoston asetus**asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt (1627/1993) 2 §:n 11 ja 12 kohta, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 455/1995, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 455/1995 ja asetuksessa 1311/1999, uusi 13 kohta seuraavasti:

2 §

Liikennevakuutuskeskuksen tehtävänä on:

11) avustaa jäsenyhtiöitä liikennevakuutusta koskeissa tai siihen liittyvissä asioissa, järjestää liikennevakuutusta koskevia koulutus- ja valistustilaisuuksia sekä muutoinkin osallistua liikennevakuutuksen ja liikenneturvallisuuden kehittämistä koskevaan työhön maassamme;

12) kerätä jäsenyhtiöiltä liikennevakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu liikenneturvallisuusmaksu ja suorittaa se sosiaali- ja ter-

veysministeriön määräämään tarkoitukseen; ministeriön määräämä osa tästä maksusta on käytettävä liikenneonnettomuuksien tutkintatoimintaan sekä muuhun liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön;

13) huolehtia tie- ja maastoliikenneonnettomuuksien tutkintatehtävistä siten kuin siitä erikseen säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Hallitusneuvos Jarmo Hirsto

N:o 742

Valtioneuvoston asetus
asumistukiasetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* 12 päivänä marraskuuta 1993 annetun asumistukiasetuksen (949/1993) 1 §:n 9 kohta ja

lisätään 1 §:ään sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 182/1995 uusi 9a kohta, seuraavasti:

1 §

Asumistuen saamisen edellytyksenä olevaan pysyvien kuukausitulojen määrään ei lueta seuraavia tuloja:

- 9) toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) mukaista toimeentulotukea;
9a) työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuk-

sesta annetun lain (763/1990) mukaista ylläpitokorvausta tai muuta vastaavaa ylläpitokorvausta;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2001.

Helsingissä 23 päivänä elokuuta 2001

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Asuntoneuvos Riitta Kimari

N:o 743

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**riskien luokittelusta ja vakuutusmaksun määräytymisestä ammatin tai työn vaarallisuuden mukaan sekä vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain 35 §:n mukaisen vakuutusmaksun määräytymisessä**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 35 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1204/1996:

1 §

Yleiset määräykset

Tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaista vakuutusta harjoittavalla vakuutusyhtiöllä on oltava vakuutusyhtiön hallituksen hyväksymät vakuutusmaksun laskuperusteet (maksuperusteet).

teita noudattaen. Maksuperusteita voidaan muuttaa kesken vakuutuskauden vain toteuttamalla muutos kaikkiin niihin vakuutuksiin, joihin asianomaisia maksuperusteita sovelletaan.

Vakuutettavan vastuun muodostaa vakuutuksenottajaan työsuhteessa olevien työntekijöiden tapaturmavakuutuslainsäädännön mukainen tapaturma- ja ammattitautiriski.

2 §

Maksuperusteiden soveltaminen

Vakuutusyhtiön on sovellettava maksuperusteita yhdenmukaisesti kaikkiin vakuutuksenottajiinsa. Vakuutuksenottaja on tapaturmavakuutuslain 8 §:ssä tarkoitettu työnantaja.

Vakuutusmaksu lasketaan vakuutuskauden alkamispäivänä voimassa olevia maksuperus-

3 §

Maksuperusteiden sisältö

Maksuperusteissa on eriteltävä:

1) perustariffi, jolla tarkoitetaan vakuutuksen hoitokuluilla kuormitettua riskimaksua mukaan lukien vakuutuksenvälittäjien palkio;

2) pääomatuoton ja muiden tekijöiden

perusteella myönnettävien hyvitysten ja alennusten vakuutuksenottajaryhmittäinen hyvitysmenettely ja annettavan hyvityksen määrä;

3) maksukohtaisesti eriteltyinä ja prosentimääräisesti ilmaistuina lakisääteiset lisät ja muut yhteisesti jaettavat kustannukset, joilla tarkoitetaan tapaturmavakuutuslain 35 §:n 4 momentissa, 58 §:ssä ja 60 §:n 6 momentissa tarkoitettuja maksuja, eräiden tapaturmakorvausten sitomisesta palkkatasoon annetun lain (957/1971) 2 §:ssä, tapaturmakorvausten korottamisesta annetun lain (441/1958) 7 §:ssä ja tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991) 12 §:ssä säädettyjä maksuja sekä muita työtapaturmavakuutukseen liittyviä, vakuutusyhtiöltä perittäviä maksuja;

4) vakuutuksenvälittäjien palkkio.

Maksuperusteisiin tulee sisältyä Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ylläpitämän ammatti- ja vastuuluokituksen mukaan määräytyvien vakuutusmaksujen taulustomaksuperusteet (taulustovakuutus) ja vakuutuksenottajan oman vahinkotilaston huomioon ottavat erikoismaksuperusteet (erikoistariffoitava vakuutus). Niille vakuutusyhtiöille, jotka eivät ole aikaisemmin soveltaneet ammatti- ja vastuuluokitusta taulustomaksuperusteissaan, voi Vakuutusvalvontavirasto hakemuksesta myöntää erityisistä syistä poikkeuksen taikka siirtymäajan, joka on enintään kolme vuotta.

4 §

Taulustomaksuperusteet

Taulustomaksuperusteiden on perustuttava vakuutettavan työn tapaturma- tai ammattitauririskiin. Perusteet johdetaan käyttäen vakuutusyhtiön omaa tai laajempaa vahinkotilastoaineistoa niin, ettei perusteiden mukainen riskimaksu olennaisesti poikkea yleisestä ammatin tai työn tilastollisesta vaarallisuudesta.

Taulustotariffimaksulla tarkoitetaan tässä asetuksessa vakuutusyhtiön soveltaman taulustomaksuperusteen mukaisen perustariffin vakuutusmaksua ilman tapaturmavakuutuslain 12 §:n mukaista omavastuuta.

Useaa työtä tekevän työntekijän osalta vakuutusmaksu määräytyy vaarallisimman työn laadun ja työntekijän koko palkkasumman perusteella.

Taulustomaksuperusteissa on määriteltävä vähimmäisvakuutusmaksut.

5 §

Erikoismaksuperusteet

Erikoismaksuperusteista ja niiden soveltamisesta on voimassa seuraavaa:

1) Erikoismaksuperusteissa on määriteltävä jokaiselle tariffointitavalle ne edellytykset, joiden täytyessä vastuun vakuutusmaksu on laskettava erikoismaksuperustein sekä edellytykset, joiden täytyessä vastuun vakuutusmaksu poistuu erikoismaksuperustein laskettavista vastuista.

2) Erikoismaksuperusteissa on määrättävä, miten samaan konserniin, osuuskuntaan, kuntainliittoon tai yhteenliittymään kuuluvista vakuutuksenottajista voidaan muodostaa ryhmä, joka vakuutettavaa vastuuta määrättäessä voidaan rinnastaa vakuutuksenottajaan. Tällöin vähintään yhden ryhmän työnantajan on täytettävä maksuperusteissa mainitut edellytykset, joiden mukaan vakuutusmaksu on laskettava erikoismaksuperustein. Jäljempänä kohdissa 5 ja 6 säädettyjä euromääräisiä rajoja sovellettaessa on saman työnantajan samassa vakuutusyhtiössä vakuuttamat vastuut laskettava yhteen.

3) Erikoismaksuperusteista tulee ilmetä tariffointitavoittain, miten ensimmäisen vakuutuskauden vakuutusmaksu määrätään. Ensimmäisellä vakuutuskaudella tarkoitetaan sekä uuden alkavan erikoistariffoitavan vastuun ensimmäistä vakuutuskautta että toisesta vakuutusyhtiöstä siirtyvän vastuun ensimmäistä vakuutuskautta vastaanottavassa vakuutusyhtiössä.

4) Erikoismaksuperusteissa on määrättävä, miltä vakuutuskaudelta taulustotariffimaksu erikoistariffointirajoja määrättäessä lasketaan. Toisesta vakuutusyhtiöstä siirtyvän erikoistariffoitavan vastuun osalta on käytettävä vastaanottavan vakuutusyhtiön maksuperusteita.

5) Vakuutusmaksun perusteena ei saa käyttää vakuutuksenottajan omaa vahinkotilastoa sellaisessa vastuussa, jossa taulustotariffimaksu olisi vähemmän kuin 6 500 euroa.

6) Vakuutusmaksu on määrättävä erikoismaksuperustein, jos taulustotariffimaksu ylittää 20 000 euroa ja palkkasumma on vähin-

tään 1 500 000 euroa (pakollisesti erikoismaksuperustein vakuutettava vastuu).

7) Erikoistariffoitavasta vakuutuksesta maksettavat korvaukset jaetaan ohimeneviin korvauksiin ja pysyviin korvauksiin. Ohimeneviä korvauksia ovat tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukainen päiväraha, mainitun lain 17 a §:n mukainen, sairaanhoitoon sisältyvän fysikaalisen hoidon aikainen ansionmenetykskorvaus sekä mainitun lain 14 §:n 3 ja 4 momentissa, 15 §:ssä, 20 §:n 3 momentissa, 41 §:n 5 momentissa, 46 §:n 3 momentissa ja 65 a §:ssä tarkoitetut korvaukset. Lisäksi ohimeneviin korvauksiin luetaan oikeudenkäyntikulut. Muut korvaukset ovat pysyviä korvauksia.

8) Pakollisesti erikoismaksuperustein vakuutettavan vastuun vakuutusmaksun on perustuttava ainakin ohimenevien korvausten osalta vastuun omaan vahinkotilastoon.

9) Jos vakuutusmaksu perustuu myös pysyvien korvausten osalta vastuun omaan vahinkotilastoon, voidaan korvausmenoa rajoittaa siten, että perusteissa mainitun rahamäärän ylittävää osuutta ei oteta huomioon maksun perusteena olevassa korvausmenossa. Tämän rahamäärän on oltava vähintään 35 000 euroa.

10) Erikoismaksuperusteinkin määräytyvässä vakuutusmaksussa voidaan käyttää vahinkojen lopullisen korvauskulun määräämisessä kollektiivista menettelyä. Tällöin perusteista on käytävä ilmi, miten näin määritelty korvauskulu kohdistetaan kyseessä olevaan vastuuseen.

11) Erikoistariffoitavan, toisesta vakuutusyhtiöstä siirtyvän, luovuttavassa vakuutusyhtiössä erikoistariffoidun vastuun ensimmäisen vakuutuskauden vakuutusmaksun on perustuttava maksuperusteiden mukaisessa laajuudessa tätä vastuuta koskeviin 6 §:n mukaisiin tietoihin.

12) Jos vakuutusyhtiöillä ei ole käytettävissään maksuperusteensa edellyttämiä riittäviä tietoja vastuun ensimmäisen vakuutuskauden lopullisen vakuutusmaksun määräämiseen erikoistariffijärjestelmäänsä soveltaen, niin tämän vakuutusmaksun on perustuttava vastuuseen rinnastettavien samanlaatuisten vastuiden tilastoon siltä osin kuin vakuutuksenottajan oma vahinkotilasto puuttuu.

13) Tapaturmavakuutuslain 35 a §:n mukaista päätyneiden vakuutusten määräaikaa koskevaa poikkeusta saa soveltaa ainoastaan, jos kysymys on perusteissa jo lopulliseksi arvioitun korvauskulun tarkentumisesta ja jos tässä seurannassa sovellettava menettely ilmenee kokonaan päättymisvuonna voimassa olevista tai voimassa olleista perusteista.

6 §

Tietojen luovuttaminen

Jos vakuutuksen siirrossa vastuu on luovuttavassa vakuutusyhtiössä pakollisesti erikoismaksuperustein vakuutettava vastuu, luovuttavan vakuutusyhtiön on toimitettava vastaanottavalle vakuutusyhtiölle vakuutuksen päättymispäivää seuraavan huhtikuun loppuun mennessä tämän vastuun kohdistumisvuositteiset vahinko- ja palkkatiedot viideltä viimeiseltä täydeltä kohdistumisvuodelta taikka, jos vakuutus on ollut yhtiössä lyhemmän ajan, tätä aikaa vastaavilta täysiltä kohdistumisvuosilta. Vahinkoja koskevat tiedot on toimitettava erikseen vahinkojen lukumääristä, maksetuista ohimenevistä korvauksista ja maksetuista pysyvistä korvauksista mukaan lukien vahvistetut pääomat ja yhtiön vahinkokohtaiset varaukset kyseessä olevan viimeisen kalenterivuoden lopun tilanteen mukaisina. Palkkoja koskevat tiedot on toimitettava lopullisina palkkoina siltä osin kun tiedot lopullisista palkoista ovat käytettävissä ja muussa tapauksessa ennakkopalkkoina ja viimeiseltä vuodelta myös vastuuluokittain. Jos vakuutusyhtiö ei sovelta vastuuluokkajakoja, sen sijasta käytetään yhtiön soveltamaa riskiluokittelua, jonka rakenteen tulee ilmetä ilmoituksesta.

7 §

Euromäärien tarkistus

Tässä asetuksessa säädettyjä euromääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen palkkaindeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:n soveltamista varten.

8 §
Voimaantulo

Tällä asetuksella kumotaan 22 päivänä syyskuuta 1998 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös dnro 27/02/98.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Jaakko Hannula

N:o 744

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**Finnvera Oyj:n pääomatakuista**

Annettu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2001

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtion erityisrahoitusyhdistiön luotto- ja takaustoiminnasta 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (445/1998) 4 a §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 526/2001:

1 §

Luottolaitosten, pääomasijoitusrahastojen ja muiden yhteisöjen sekä yksityishenkilöiden tekemien pääomasijoitusten yhteydessä syntyvän tappionvaaran varalta voi Finnvera Oyj myöntää takuita (*pääomatakuu*). Tässä asetuksessa annetaan tarkemmat pääomatakuiden myöntämistä, suuntaamista ja korvausten maksamista koskevat säännökset.

2 §

Pääomatakuu voidaan antaa sen varalta, että 1 §:ssä tarkoitetulle sijoittajalle syntyy tappiota sellaisesta pääomasijoituksesta, jonka se on tehnyt muuhun kuin maatilataloutta harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen.

Finnvera Oyj voi myös antaa tarjouksia pääomatakuiden antamisesta tietyin ehdoin sijoituskokonaisuudelle. Pääomatakuun antamiseen tarjouksen mukaisesti sovelletaan muilta osin mitä pääomatakuun antamisesta on muutoin säädetty.

3 §

Pääomatakuu voidaan antaa ulkomailla toimivalle yritykselle tehtyyn pääomasijoitukseen, jos yrityksen omistaa osittain tai kokonaan kotimainen Suomessa toimiva pieni tai keskisuuri yritys edellyttäen, että pääoma-

sijoituksen arvioidaan edistävän myös Suomessa toimivan kotimaisen yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukyvyn kehittymistä.

4 §

Pääomatakuu voidaan myöntää vain osalle pääomasijoituksen yhteydessä syntyvästä tappionvaarasta.

5 §

Pääomasijoituksella tarkoitetaan osakepääomasijoitusta, pääomalainaa, vaihtovelkakirjalainaa ja voitto-osuuslainaa.

6 §

Tämän asetuksen nojalla myönnettyjä takuita saa samanaikaisesti olla voimassa yhteensä 85 miljoonaa euroa.

7 §

Pääomatakuun perusteella Finnvera Oyj korvaa 1 §:ssä tarkoitetulle sijoittajalle takuun kattaman osan siitä tappiosta, joka takuun kohteena olevasta pääomasijoituksesta on sijoittajalle syntynyt.

Siltä varalta, että sijoittaja luopuu sijoituksesta ilman vastiketta tai sellaista vastiketta vastaan, joka on ilmeisessä epäsuhteessa

sijoituksen arvoon, Finnvera Oyj:n on varattava oikeus siihen, että korvauksen maksamisen ehtona Finnvera Oyj voi vaatia, että pääomasijoitukseen liittyvät oikeudet siirretään vastaavin ehdoin Finnvera Oyj:lle, jolla on tällöin oikeus luovuttaa edelleen näin siirretyt oikeudet tarkoituksenmukaiseksi katsomallaan tavalla.

Taattuun pääomasijoitukseen mahdollisesti liittyvät optio-oikeudet, optio-oikeuksien perusteella saadut optiotodistukset ja optio-oikeuksien perusteella merkityt osakkeet eivät voi kuulua korvattavan tappion piiriin. Myöskään optiolaina ei voi olla pääomatakuun kohteena.

8 §

Tappio katsotaan syntyneeksi silloin, kun sijoittaja luopuu vastikkeetta tai muodollista vastiketta vastaan pääomasijoituksestaan tai kun pääomasijoituksen kohteena oleva yhtiö on asetettu yrityksen saneerauksesta annetun

lain (47/1993) mukaiseen yrityssaneeraukseen taikka selvitystilaan tai konkurssiin.

Lainamuotoisen pääomasijoituksen osalta tappio katsotaan syntyneeksi myös silloin, kun lainaa ei ole lainaehtojen mukaisena viimeisenä eräpäivänä kokonaisuudessaan takaisinmaksettu.

Tappiota katsotaan syntyneeksi myös silloin, kun pääomasijoituksen realisoinnin yhteydessä pääomasijoituksesta saatu luovutushinta alittaa sijoitetun pääoman.

9 §

Pääomatakuista perittävien takuumaksujen lisäksi Finnvera Oyj voi sopia, että tämän asetuksen mukaisesta pääomasijoituksesta peritään takuusopimuksessa sovittu korvaus pääomasijoituksen arvonnoususta.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2001.

Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2001

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitusneuvos Sakari Arkio

N:o 745

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus**vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja ajoneuvon kokoamisesta osista annetun liikenneministeriön päätöksen 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä elokuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja ajoneuvon kokoamisesta osista 14 päivänä helmikuuta 1997 annetun liikenneministeriön päätöksen (167/1997) 8 §:n 3 momentti seuraavasti:

8 §

Rekisteriin merkitseminen

3. Rakennettu ajoneuvo merkitään rekisteriin omavalmiste-merkkisenä tai rekisteriin ilmoittajan erikseen ajoneuville ilmoittamana omamerkkisenä ja omatekoisena ajoneuvomallina. Rekisteriotteen huomautuksia ja erikoisehtoja kohtaan merkitään tieto minkä merkkisistä ajoneuvoista pääosa rakennetun ajoneuvon osista on peräisin. Jos rakennetun ajoneuvon osista enemmän kuin 50 prosenttia on peräisin tietynmerkkisestä ajoneuvomallista ja rakennetun ajoneuvon rekisteriin ilmoittajalla on tavaramerkkilain (7/1964)

mukainen oikeus ajoneuvon merkin käyttämiseen, rakennettu ajoneuvo saadaan merkitä rekisteriin sen merkkisenä ja mallisena tai mallin muunnoksena, millaisesta ajoneuvomallista enemmän kuin 50 prosenttia ajoneuvon osista on peräisin. Rakennetun ajoneuvon käyttöönottopäiväksi merkitään rakennetun ajoneuvon ensirekisteröintipäivä. Rekisteriin ja rekisteriotteeseen merkitään huomautus ”RAKENNETTU AJONEUVO” tai ”RAKENNETTU JA MUUTETTU AJONEUVO”.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 2001.

Helsingissä 24 päivänä elokuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Yli-insinööri Kari Saari